Fabulae scenicae.

Petricoviensis Coll. S. J.

Soc. Jesu Coll. Petricov. Corona inter aras ex Illustrissimis ceris deprompta Illmi Excellmi D. D. Petri Kurcovski, Palat. Mariaeburgensis — a Scena repraesentata.

Calissii 1714.

Poetae

N 47

broszura

[illegible]

Petricoviensis Collegii Soc. Jesu Selinius

CORONA
INTER ARAS
Ex Illustrissimis Ceris deprompta
ILLUSTRISSIMI EXCELLENTISSIMI
Domini Domini
PETRI
in KCZEWO
KCZEWSKI
PALATINI MARIÆBURGENSIS,
KISZPORENSIS, STANISŁAVOVIENSIS, STA-
ROGARDENSIS, &c.
CAPITANEI
TRIBUNALIS REGNI
MARESCHALCI
A SELINIO
REPRÆSENTATA
Ab Obligatissimis Magno Nomini Oratoribus
Collegii Petricoviensis Soc: JESU
In theatro publico elogialiter
ADORATA.
Anno 1714. Mense Februario Die *s... et gra.*

CALISSII Typis Collegij Societatis JESU.

62.

ILLUSTRISSIME
EXCELLENTISSIME
PALATINE.

*C*Oronam theatro inſerimus ubi Tuum nomen, coronat illud hodie SERENISSIMUM TRIBUNAL poſtquam orbem coronavit. Scimus ultra Baltici littora, quanta ILLUSTRISSIMUM Genus Tuum Anglicani Regni inundavit faſtigia, quantas Poloniarum implet curules, induit purpuras, hinc in ſcenam illi Selinium Regem traximus, cui tamen commune Tecum nihil, præter coronam. Habent ſcilicet Ceræ Tuæ quod vel Regna adorent, habent hoſtes quod timeant. In lepores deformavit hoſtes, quoties inter Martis ſigna emicuit LEOPARDUS, æquè auro clarus ac animo, æquè victoriæ ſecurus ac coronæ. Vidit orbis totus & invidit, quoties, ubi nova belli detonuit procella, Tu componendis turbinibus, Tu ſedandis Regni tempeſtatibus, Pyrrhô, Fabriciô, Cyneâ, major legebâre. Ferri tumultus componere, arma ipſa ad pacis conſilia initiare, legum injurias ferro reſcindere, tam innatum Tibi, quam conceſſum. Nuper Commiſſarij functus munere, nihil eorum quæ publicam interpellarent quietem admiſiſti, ſeverus pariter ac clemens, rigidus ac mitis, Tuî vultu ſereno, nubila Patriæ tempora diſtingvebas: potuitq; vel ſolius frontis Tuæ indicio, vultus quem ferret Polonia recognoſci. Nec mirum, hæret quoq́ in Tuo ore Senatus, ubi convulſa Patriæ jura, rupta legum vincula, inflicta Provincijs bello vulnera, Gallicano major Hercule nervoſiſſimâ facundia, ſolidiſſimis involvis & explicas conſilijs. Regentis primo, tum Referendarij Regni au-

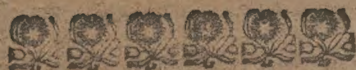

Ctus titulis, ferre videbaris edicta non referre. Ita enim inibi ad Patriæ commoda, ad injuriatorum incolumitatem, Te ipsum componebas, ut purpura superveniens amplecti Te visa potiùs, quam induere, Senatorem experta prius, quam fecisset. Nec fidem rei exiget, qui in ILLUSTRISSIMÆ *Domus Tuæ fastigia sese penetrat, Collactanea hæc illi virtus ita regna implere ut defendat, ita defendere ut coronet.* RADIVILIORUM *& Tuo Sangvine rubent Ducum folia,* DENHOFORUM, WIERZBOWSCIORUM, CHOMENTOWSCIORUM, COMITUM in TARNOW, ZAŁUSCIORUM, GOMOLENSCIORUM, VEJERORUM, VOLFORUM, CZAPSCIORUM, KROKOWSCIORUM, SZLICHTINGORUM *Cæterorumq́; quos Tuæ Domui natura inseruit, titulis assurgunt purpuræ, nunquam minores, quia Tuo Sangvine sublimes; nunquam in fastum elatæ, quia ad Tuorum morum modestiam compositæ. Quodsi in Martis arenam stylum flexero, occurrit primus, qui ultra metas Europæ triumphis procurrit* ARCISZEVIUS, *Hollandicæ hic Classis Admiralius, Brasiliæ expugnator invictus, Tui Nominis propugnator acerrimus. Quantus verò ille in Brasiliæ ivit acies, sic ibat in Phrygiam Achilles, in Græciam Hector, in Affricam Scipio, fregit, profligavit, dissipavit Americam, & eam Domui Tuæ ferro inscripsit victoriam, quam rubefacto orbis æquore, Tuo barbaries cruore annotaret. Mitto cæterorum trophæa, Chocimum, Viennam, Viennam inquam Cannas Turciæ, Orientis occasum relegat, qui Heroum Domus Tuæ triumphos investigat. Vbiq́; illi laureati, nisi Tuarum virtutum magnitudine vincerentur. Vinci tamen Tibi etiam non infra gloriam, ea enim causarum nodos expendis modestia, ut æquitati victas manus non detractes. Tibi quoq́; legibus obstringi pulchrum, nec alia gratior purpura, quam quæ jure Patrio adstringitur. Aristidem jactant Athenæ? Hermetem prædicant Ægyptij? Ripheum Teucri? Chironem Centauri? Cambysem Persæ? sed Tuo illi Scipioni præeunt non præcurrunt, cedunt potius quam præcedunt, antevertunt tempore, non quod palmam eminendi præripiant, sed quod præparent. Nam antecedaneæ famæ vestigia premis semper, dum exprimis, & majorum gloriæ præstas dum imitas. Nec* ILLUSTRISSIMÆ *Consortis Tuæ Gentilitios taceo Pactolos, fluxére illi pridem non tam suis fluctibus tumidi, quàm* ILLVSTRISSIMORVM KOSORVM *Sangvine prædivites: non alio tandem recepti æquore quàm Tuæ gloriæ Oceano. Florebit itaq; in laureas, flectetur in arcus, refrondescet in Clavas & Sceptra Tribunalitius Scipio. Tuus, & Senâtorio Sangvine Tuo, & purpuratæ* ILLVSTRISSIMORVM KOSORVM *Domus fluminibus irrigatus. Quodsi & Corona, & Tuo Nomine indignum aliquid Scena protulerit, errori suadæ ne adscripseris, deficit etiam facundia, ubi ille laudibus attollendus, qui Nominis & meritorum fama attollit Regna & coronas. Polona vero Societas (Tuam illam vocas Senator,* ILLVSTRISSIME) *illud olim Nomini Tuo positura est theatrum, cujus orbis Auditor sit. Totis illa Collegijs cum Sambotiensi, Tua colligit beneficia, tam diu secura, quam diu Tua. R. Pater Georgius Wolf Polonæ Societatis decus, R. P. Fridericus Wolf, Leopoldi Imperatoris delicium, Romæ amor, universam quanta quanta est Societatem tuo Sangvine ornavére. Tuæ igitur purpuræ, protegendam, Tuo se tradit Scipioni defendendam.*

ARGUMENTUM

Elinius opibus multis in amicorum commoda profusis, curas omnes eo verterat, ut amicitiæ jura intaminata coleret. Variam expertus fortunam, lauro & oleæ caput inseruit: morbo tandem pulsatus medicorum opem imploravit, illis superatam malo artem causantibus, Eremita medicum indutus se applicuit, & primo statim colloquio in spem Principem erexit, si è fidissimi amici pectore ad arbitrium medici aperto haustum sibi parari curaret. Postquam ad insoliti remedij horrorem lenta fuga omnes abstulerat, execranti instabilem amicitiam Principi, effigiem Crucifixi deprompsit, & ab illo vitæ Regiæ nè ultimam quidem negatam sanguinis guttam prolixus asseruit. Pia fraude irretitus Princeps, coronâ ad pedes Crucifixi defixa, se ipsum Christianis adjunxit, documentum futurus posteris, humanorum affectuum Favonios in periculis non favere. Tom. unic: in orbis Historia.

Elinius Krol wszytkiemi swoiemi dostátkámi oto się stárał, áby przyiaźń sobie Pánow swoich pozyskał. Niestáteczney doznawszy w woynách y pokoiu Fortuny záchorował, á gdy Medycy pomocy zdrowiu dáć niemogli, Pustelnik lekárzá ná siebie wziawszy osobę, ná páłác przyszedł zdrowie Krolowi obiecuiac, ieżeliby z przebitego nayżyczliwszego przyiaćielá boku krwie się nápił. Wymykáć się wszyscy powoli o ták ćięszkiey usłyszawszy recepćie, poczęli; y gdy żadnego wpoł umárły Krol dowołáć się nie mogł, Pustelnik Ukrzyżowánego Chrystusá pokazawszy náuczył go iáko ostátniey krople i krwie, dla życia iego dusznego nieżáłował, náwroćił się, y koronę oraz z soba przy nogách Ukrzyżowánego Chrystusá złożył, potomnym wiekom przykład zostáwuiąc że ludzkie áffekty y przyiáźni nietrwáłę.

ANTIPROLOGUS.

REligio Selinii diademate aram Crucifixi coronat. Polonia JLLUSTRISSIMI MARIÆBURGENSIS PALATINI, TRIBUNALIS REGNI MARESCHALCI coronam addit, cantus & tubæ coronatam Domum adorant.

REligia Seliniuſza koroną Ołtarz Ukrzyżowánego Páná JEZUSA koronuie. Polſká przydáie Koronę JASNIE WIELMOZNEGO JEGOMOSCI PANA WOIEWODY MARSZAŁKA TRYBUNAŁU. Trąby i ſpiewánia pochwały Domu tego głoſzą.

PROLOGUS.

JLLUSTRISSIMI MARESCHALCI illiuſq; JLLUSTRISSIMÆ CONSORTIS Elogia continet, & breviter materiam actuum innuit.

JASNIE WIELMOZNEGO JEGOMOSCI PANA MARSZAŁKA i JASNIE WIELMOZNEY JMCI PANI MARSZAŁKOWEY pochwały w ſobie zámyka, i krotko hiſtoryą námienia.

ACTUS I.

INDUCTIO I.

REx in amicorum affluentia in ſolatia effunditur, ſatur adulationibus, adulatores menſæ adhibet, larvato illi ſe accingunt ſaltui, detrahit larvas Religio, & ſpectra larvis induta oſtendit, Rex terrore proſtratus fingi ab hominibus amicitias ait poſſe, figi non poſſe.

KRol po rożnych z przyiaćiołámi rozmowách bánkietuie ſię; ktorzy chcąc Krolá ućieſzyć, w lárwy ſię przybieráią Religia długo Krolá do dobrego námawiáiąc lárwy im zdźierá, pod ktoremi trupie głowy pokazuią ſię Krol omdlewa.

Excuſſo

INDUCTIO II.

EXcuſſo amicorum colloquiis terrore, feratum inſectatio: ne mentem diſtrahit, applaudunt ſylveſtres ſatyri. Idololatria è ſylvis ſe recipientem, in Chriſtianos acuit; mulctantur exilio multi, alii quibus fidei robuſtior amor, plectuntur citiùs quàm flectuntur.

WYbiwſzy ſobie przyiacielſkiemi mowámi ſtrách z myśli, łowámi bawi śię, ápplauduią ſátyrowie tańcem ſwoim. Báłwochwálſtwo Krolá powracáiącego ná Chrześćiány pobudza, wygnániem iedni, drudzy mieczem ſkaráni, wiáry odſtąpić niechćieli.

INDUCTIO III.

EXul Religio in Romanum concedit exercitum, armantur Romani & acie explicata haſtiludiis manus exercent. Legatus interim mittitur qui facti cauſam exigat, & in Romanis viſceribus repertum pulſæ Religioni aſylum deferat.

WYgnána Religia do Rzymſkiego woyſká udáie śię, ná woynę gotuią śię Rzymiánie, i kopiynemi igrzyſkámi bawią śię. Poſłá do Krolá wyſyłáią ktory o przyczynę okrućieńſtwá pyta śię, i że w Rzymſkich ſercách Religia obronę ználázłá, oznáymuie.

INDUCTIO IV.

PLacet alea belli Selinio, Capitoliis & Capitibus Romanis ſuorum gladios aſſerit hebetandos, furorem Chriſtianorum cædibus extendit. Adſunt improviſo Romani & manu nondum collatâ copias fundunt, incarceratorum Chriſtianorum plantis affunduntur.

CHętnie los woienny przyimuie Seliniuſz i gniewu ſwego Chrześćiańſkim zaboyſtwem náſyćić nie może, przypádáią nieſpodźiánie Rzymiánie i Seliniuſzowe woyſko w roſypkę idźie do nog więźniom Chrześćiánom upadáią Rzymiánie.

INDU-

INDUCTIO V.

FUgâ cladi ereptus Rex Diis litat, ſaltu & cantu ſurdos Diaſtros deliniens, Idololatria propinandas Baccho prêces perſuadet. Doliis igitur integris luditur, ſed Rȩge ſubito morbo affecto, Orgia diutius alioqui producenda ſolvuntur.

KRol po ućieczce Bogom ofiary czyni, ſkokiem i ſpiewániem ſobie ich błagaiąc. Báłwochwalſtwo rádźi áby Bachuſowi ſupplikował, więc beczkowemi igrzyſkámi modlitwy do niego odpráwuią, Krol w chorobę wpada.

ACTUS II.

INDUCTIO I.

REx lecto affixus Medicos in Regiam cogi jubet, inſolito illi arteriæ pulſu è vivis Regem pelli aſſerunt. Amici lecto affuſi jactant unanimiter ſi ſuæ valetudinis jactura Regiæ mederi poteſt, eam illicò fatorum arbitrio exponimus.

KRol chory Medykow wołáć każe, oni z pulſu niezwyczáynego Krolowi o prędkiey śmierći oznáymuią, przyiaćiele życie ſwoie łożyć obiecuią jeżeliby tego ná uzdrowienie Krolowi potrzebá było.

INDUCTIO II.

QViete tantiſper admiſſâ, vix bene ſopore mentem componit, profligatæ ſalutis homines in ſe mutuis mortibus graſſari ſomniat, valido clamore aulicorum quietem interpellat ſuæ mortis præſagia deſperatorum cædibus effingi deplorans. Mærorem adulatores blanditiis expugnant.

LEdwie co záſypiáć poczyna przez ſen widźi deſperatow zaboyſtwá, pokoiowych i warty wielkim wrzaſkiem budźi, z żalem ſobie prorokuie, że te bitwy i śmierći, iego ſą śmierći prognoſtykiem.

INDUCTIO III.

RUrſus vix benè ſopore admiſſo, variorum ſpectrorum umbris terretur. Orcigenæ Genii lectum impetunt; Dracones

dracones ignem ſpirantes majorem accendunt metum, fruſtra multis gemitibus amicorum ope implorata, virium deliquio ſternitur.

ZNowu ledwie ſię zdrzymawſzy rożne ſtráſzydłá widźi, czárći i ſmocy ogniem tchnący ná łożko jego rzucáią ſię, długo od przyiaćioł pomocy wzywáiąc, i przytomnych ſobie budząc omdlewa.

INDUCTIO IV.

ERemita Medicum ſimulans in aulam ſe penetrat, patet illi Regia, patet Principis vita, exploratum morbum non aliter extinguendum ait, quam hauſto è corde fidiſſimi amici ſanguine, dilabuntur ſenſim omnes amici, exprobranti Principi reſpondentes, Regi purpuras ſe debere non ſanguinem.

PUſtelnik Medykiem ſię bydź zmyśliwſzy ná páłác idźie, chorobę niby zrozumiawſzy, nieinaczey Krolowi żyćie obiecuie, tylko ieżeliby z przebitego nayżyczliwſzego Przyiaćielá boku, krwie ſię nápił, co uſłyſzawſzy wſzyſcy ſię roſpierzchneli.

INDUCTIO V.

ERemita, Amicorum conſtantiam lacrymis perſequenti Principi, Chriſtum crucifixum proponit, qui ne ultimam quidem guttam ei redimendo ſubtraxerit, ſolvitur ille in lachrymas, & coronam capiti decerptam, plantis occiſi pro ſe Chriſti ſubmittit.

PUſtelnik nárzekáiącemu ná nieſzczyre przyiáźni Krolowi Ukrzyżowánego Chryſtuſá pokázuie, ktory oſtátniey kropli krwie dla iego zbáwienia nie żáłował, nawraca ſię Krol, i koronę oraz z ſobą pod nogi JEZUSA rzuca.

ACTUS III.

INDUCTIO I.

Coronam in Ara depositam ubi elogiari Religio prosequitur cultu, JLLUSTRISSIMORUM KCZEWSCIORUM coronam subjungit Polonia quæ Gentilitio Leopardo imminens, Domum hanc Regnorum esse indicat & Heroum.

GDy Królá i Koronę Religia wychwala, Polská Herbowną JASNIE WIELMOZNEGO JEGOMOSCI PANA WOIEWODY MALBORSKIEGO MARSZAŁKA, pochwałámi wynośi, i Dom ten, ná Herbownego Lewártá pátrząc, Domem bydź Króleſtwy Rycerzow pokazuie.

INDUCTIO II.

ANglia ex Oxoniæ Comitibus Nominis hujus derivans originem sibi Heroum laudem vendicat, ajens propagata esse ex Anglia Domus hujus trophæa non translata, idem Oratorio & ferreo stylo Duces Angliæ subscribunt.

ANglia JASNIE WIELMOZNYCH ICHMOSCIOW PANOW KCZEWSKICH Imię z Gráfow Oxonſkich wywodźi ná toż się sámo Wodzowie Angielscy zgadzáią, gęste Domu tego licząc tryumfy.

INDUCTIO III.

ARCISZEWSCIUS Polonus Classis Holandiæ Admiralis expugnator Brasiliæ se JLLUSTRISSIMI MARESCHALCI sanguine fluxisse infecto hostili sanguine Oceano describit, gaudet Brasilia JLLUSTRISSIMORUM KCZEWSCIORUM se sanguini Christianam vitam debere.

JASNIE WIELMOZNY JEGOMOSC PAN ARCISZEWSKI Polak, Olęderſkich okrętow Admirał Ameryki zwyciężca że z JASNIE WIELMOZNEGO JEGOMOSCI PANA MARSZAŁKA krwie idźie zpienionym krwią nieprzyiaćielską Oceanem dowodźi, ćieszy się z tego Brásilia.

INDU-

INDUCTIO IV.

POlonia RADIVILIORVM PREBENDOWSCIORVM KOSORVM DENHOFORVM CZAPSCIORVM VEJERORVM KROKOWSCIORVM SZLICHTINGORVM soliis, Curulibus, Scipionibus Clavis Jllustrissimorum KCZEWSCIORVM in Polonia originem deducit.

POlská Jáśnie Oświeconych RADZIWIŁOW, Jáśnie Wielmożnych KOSOW, DENHOFOW, CZAPSKICH, WEJEROW, PREBENDOWSKICH, KROKOWSKICH, WOLFOW, SZLICHTINGOW, wyliczeniem Jáſności Domu Jáśnie Wielmożnego Jegomośći Páná MARSZAŁKA dowodźi.

INDUCTIO V.

COmponit litem Angliæ & Poloniæ Religio, Jllustrissimam KCZEWSCIORVM Domum primis Poloniæ relinquendam fastigiis decernit, famam tamen & laudes Orbi demandandas, coronam Gentilitiam Aris, quas toties ditavit, addicit Leopardum vero Patriæ defensioni.

ANgliȩ i Polskȩ godźi Religia Dom i Imiȩ Jáśnie Wielmożnego Jegomośći Páná MARSZAŁKA Polskim naywyżſzym godnośćiom przyſądzá ſławȩ záś iego świátu cáłemu przyznáie Koronȩ Herbowną zá ozdobȩ Ołtarzom, Lámpártá zá Obronȩ Oyczyznie oddáie.

EPILOGUS.

POesis variis elogiis coronatum stemma coronat, applaudit Aer ignibus triumphalibus.

A. M. S. T. G.